

של רבי נחמן מברסלב

זכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל

למען תהיה תורת השם בפיך...
[לכתוב תפילין על עור ממין המותר לפיך]

ועל כן צריך שיהיה העור של בהמה וחיה טהורה דייקא ממין המותר לפיך ואפילו מנבילות וטריפות שלהם. ובלבד שלא יהיה ממין בהמה וחיה טמאה. וגם צריך שיהיה העור מעובד לשמה, לשם קדושת תפילין. כי אי אפשר לקבל אור קדושת המוחין של התפילין, כי אם כשמעבדין את עור הגוף לגמרי, שלא יהיה בו שום אחיזה ושום שמץ משום תאוה שבעולם, אפילו ריח בעלמא מהם לא יהיה נשאר בו.

וזה שדקדק רבינו הנורא ז"ל, בלשונו הקדוש, בשיחותיו הקדושים, ואמר צריכין לעבוד את הגוף, כמו עור שמעבדין אותו היטב, עד שיהיה יכולין להפכו ולראות לעיניים שהוא נקי לגמרי; גם אמר שיש גדולים ששברו את תאוות הגוף, אבל הוא עדיין כמו עור המעובד, שיש לו עדיין איזה ריח רע, רק צריכין לזכך ולעבד את הגוף כל כך, עד שלא ישאר לו שום ריח משום תאוה, היינו כני"ל. כי זיכוך הגוף הוא בחינת עיבוד העור, שהוא בחינת המדמה, בחינת נוגה וכו', שמשם כל התאוות כני"ל. ועל ידי זה הם זוכין למוחין שלימים ולאמונה שלמה בתכלית השלמות, אשרי להם.

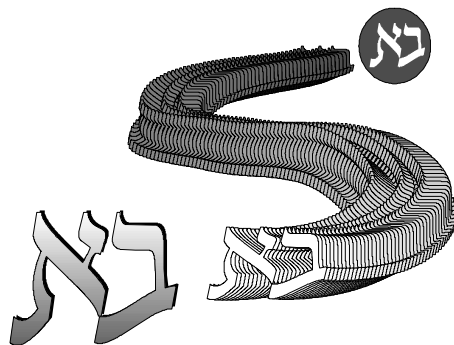
והמון עם, שאין זוכין לזה, לזכך הגוף כל כך, כי אפילו צדיקים גמורים לאו כל אחד זוכה לזיכוך כזה כני"ל; על כן עיקר תיקון שלהם הוא על ידי קרבת הצדיקים אמתיים שזכו על ידי זיכוך גופם בבחינה הני"ל, למוחין גדולים אמתיים, ולרוח נבואה, רוח הקודש אמתי. ועל ידי זה, הם יכולים לברר המדמה של כל העולם גם כן, כדי שיזכו כולם לאמונה שלמה בתכלית כני"ל. אבל, צריך שיהיה להם, על כל פנים, איזה אתערותא דלתתא כידוע שבלא אתערותא דלתתא, אי אפשר להוציאם ממקום שהם בעל כרחם.

ועיקר אתערותא דלתתא שלהם הוא שיפשיטו את דעתם ויסלקו את חכמתם ושכלם לגמרי, כאילו אין להם שום שכל כלל, רק יטו אוננם ולבבם היטב לקול דברי הצדיק האמת. וימסרו לבם ושכלם אליו לגמרי. כמו שאמר רבינו ז"ל: שכל זמן שנשאר להאדם שום שכל עצמו אינו מקורב כלל, כמבואר על פסוק (דברים ל"ב) **עם נבל ולא חכם - עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו** [העם שקיבלו התורה ולא התחכמו] [לקוטי מוהר"ן א', סימן קכ"ג], שעיקר קבלת התורה היה רק על ידי

זה, על ידי שסילקו את חכמתם לגמרי. כי, אם היו מעמידים על חכמתם ושכלם, לא היו יכולים לקבל את התורה וכו', עיין שם.

כי כל השכל של כל העולם, אפילו של היראים והכשרים, כל זמן שלא זכו לשבר תאוות לבם לגמרי לגמרי בבחינה הני"ל, כמו עור המעובד ממש, בלי שום שמץ ריח בעלמא כני"ל, עדיין אין להם שום שכל כלל, וכל שכלם הוא רק בבחינת המדמה שהוא כח הגוף כח הבהמיות, מאחר שלא פשטו את גופם עדיין לגמרי מהבהמיות, וגם המדמה שלהם אינו מבורר עדיין לגמרי כני"ל.

על כן עיקר תיקונם להתקרב להשם יתברך הוא על ידי אמונת חכמים בחינת (שמות י"ד) ויאמינו בה' ובמשה עבדו. דהיינו להתקרב לצדיקים אמתיים ולהאמין בהם

ולבטל דעתו נגדם לגמרי, כאילו אין לו שום שכל כלל. וזהו בחינת שמות לכתוב ספרי תורה תפילין ומזוזות אפילו על גבי עור נבילה וטריפה. ובלבד שיהיה ממין טהור. להורות שהכל יכולין להתתקן והכל יכולין לקבל אור המוחין של התפילין. ובלבד שיהיה בבחינת עור בהמה טהורה המעובד לשמה לשם קדושת סת"ם (ספרי תורה - תפילין - מזוזות). דהיינו שמפשיטין ומעבדין את מוחם ושכלם ודעתם מכל דעותיהם וסברותיהם ועקמימיות שבלבם שהיה להם עד הנה. רק מכינים דעתם וכחם וכל גופם לקבל קדושת התפילין וכו' שהוא בחינת קדושת המוחין של הצדיקים על כל אשר יאמרו כי הוא זה. ולבלי לסור מדבריהם ודעתם ימין ושמאל.

ואז אף על פי שקלקל כל כך עד שהוא בבחינת עור נבילה וטריפה אף על פי כן הוא יכול להתתקן ולקבל אור קדושת התפילין. ובלבד שלא יהיה בבחינת מין טמא. דהיינו שלא יבא להצדיק עם חכמות וחקירות לחקר

ולנסותו. ולא יהיה טינא בלבו. שכל זה הוא בחינת מין טמא. כי עיקר הטומאה הוא בחינת חקירות וכפירות. שכהם בחינת חיות רעות הדורסים וטורפים. כמבואר במקום אחר.

אבל כשאינו בבחינת מין טמא רק עושה עצמו כבהמה טהורה ומכין ומעבד עצמו ודעתו לשם קדושת תפילין. דהיינו לקבל הארת המוח של הצדיק האמתי על כל אשר יאמר כי הוא זה. אז אף על פי שקלקל כל כך עד שהוא בבחינת נבילה וטריפה הוא גם הוא יכול לקבל אור קדושת מוחו. שהוא בחינת קדושת התפילין שנכתבים על גבי עור בהמה טהורה אפילו על נבילות וטריפות שלהן. ובלבד שיהיה ממין המותר לפיך כני"ל. וכן מבואר בהתורה פתח ר' שמעון (לקוטי מוהר"ן א', סימן ס') שכתיבת תפילין על גבי העור הוא בחינת הארת הרב בלב התלמיד וכו' ומבואר שם שתלמיד הגון הוא בחינת מין המותר לפיך וכו' עיין שם.

סיפור

(ההתקרות לרבינו ז"ל, עיי' ר' ישראל קארדנר ז"ל) © ... עכשיו אני רוצה לספר עוד על ר' ישראל, שהיה בבחינת קדוש בכל ימי השבוע ובבחינת קודש הקדשים ביום השבת. הוא היה רואה את השבת ומרגיש אור השבת. הזמירות שלו והריקודים שלו היו נפלאים. והיינו רוקדים כל הלילה, ודבר זה היה חידוש גדול כי לא ראו בשום חסידות ריקודים כאלו. אף ראיתי בו אמונה וביטחון, במידה שאין לשער ואין לתאר.

© ראיתיו פעם במירון, עומד על הציון. והיה אז יום חורף והוא עמד כל היום על יד הציון. הוא עמד בצד אחד ואני עמדתי בצד השני וקראנו תהלים. הדיבורים היו גחלי אש ממש וביראה ובדבקות ובמתקנות כו', שמעולם לא שמעתי תהלים כזה. ואף שדרך הבכיות שסוף סוף נגמר המקור, ואצלו היה כל הזמן, הולך ומתגבר, ודמעותיו שטפו את הציון, עד שהיה הציון רטוב, כאילו שפכו מים. כל זה ראיתי במו עיני.

© פעם הלכנו למושבה אחת, ובדרך היה שיטפון (שקורין "שבר ענף") ונעשה כמו מבול והיה בור גדול, והיינו הולכים ובוססים ומנסים להציל את עצמנו, וכך עברו כמה שעות עד שראינו אור נר. נכנסנו, וכשראה בעל הבית את מצבנו, נתן לנו מיד בגדים להחליף והגישו לנו תה. ור' ישראל עמד להתפלל מעריב. חשבתני בלבי כי בלילה הזה ודאי לא

יוכל לקום לחצות אחרי כל מה שעבר עלינו, כי אני, אף שהייתי אברך, לא הייתי יכול להניע אבר. סידרו לנו את המטה.

☺ והנה לא עבר הרבה זמן ורי ישראל התגבר כארי וקם. וחצות כזה שערך אז לא ראיתי בכל ימי חיי. אחרי כן נגש לשולחן והדליק נר. ואני התהפכתי על משכבי ולא יכולתי למצוא מרגוע לנפשי. עמדתי אף אני ונתקרבתי לדלת בחשאי.

☺ וראיתי את השולחן רועד וכאילו היה מכוונה גדולה ועצומה והכל הזדעזע. נפלה עלי בושה וחרפה ונתביישתי לגשת אליו. התגברתי ונגשתי אליו, וראיתי כי פניו זוהרים. וכשראיתי את הצורה נסתלקתי מרוב בושה. בבוקר התפלל כדרכו ותיקין, והתפילה הייתה במתיקות כזו, שכל בני המושבה שיצאו לעבודה, נעצרו ליד הבית והיו מאזינים בחרדת קודש לתפילתו. ואני הייתי עמו בבית אחד. ואני חשבתי, פן עוד מעט יגווע, מרוב מתיקות וביחוד כשאמר ברכות וקריאת שמע. הוא היה גווע כתינוק המגיע לכלל בכיה-עצומה. אחר התפילה נכנס הבעל הבית, ועמד לפניו כמו בפני מלך, והכין לו שולחן מכל טוב וביקשו לבוא ולסעוד. ובני הבית, הנשים כיסו את זרועותיהם בכל שבא לידם, במגבות וכיוצא בזה מרוב חרדת קודש. רי ישראל אמר לבעל הבית שישלח לו, כי אינו סועד אלא לחם ותה. ולא מחמת חשש כל כשרות שהוא חושד חס-ושלום, אלא זהו מנהגו... (ההמשך יבוא)

חיי מוהר"ן

(תקצ"ב)

☺ אחד מבני הנעורים דבר עמו זכרונו לברכה, ואמר: **אני רוצה להיות איש כשר.** והשיב לו רבינו זכרונו לברכה: **רוצה אתה לרצות.** והמשכיל יבין כי דבורים אלו המועטים מחזיקים הרבה מאד, כידוע ומובן למעיין בשיחותיו הקדושים והנפלאים מאד. יהי רצון שנזכה לקיימם, אמן.

מכתב

(מספר א"ב הנחל - מכתב ל"א)

☺ ב"ה, י"ב אייר תשכ"א. טבריא. יקירי מר... חבר בהכת הקדושה של הבעל תפילה, שהוא הפלא שבכל הפלאות של הבורא יתברך, שבו תלויים כל הישועות של כל ישראל לדור דור. שלום וחיים וכל טוב.

☺ אני בתומי אלך לעשות את חובתי להזכירך ולזרזך בכל פעם לברוח אל הצדיק. ולחשוב על התכלית האמיתית כי אני מחויב לשרת את הצדיק ולמלאות פקודתו ורצונו, אשר הוא משתוקק להיטיב מטובו לכל ישראל. אך בחירתך חפשית והשם ברחמיו יעזור לנו ויטה בחייתינו לטובה. שנזכה להתחיל מעתה, לבלות כל ימינו, לחפש ולבקש את הצדיק האמת, אשר חפר וגילה בארות מים חיים לרפאות תחלואי נפשות ישראל, לנו ולדורותינו וכל דורות זרע ישראל, ואם המניעות משתטחין כנגדו כבריחי ברזל

ודלתות נחושת, זה ידוע לנו מכבר, שאי אפשר להתקרב להצדיק, כי אם על-ידי שבירת מניעות עצומות. זכור היטב את כל זה והתאווש והתחזק ואל תהיה מה שקורין שלמזלניק.

☺ המעשה הנוראה של הבעל תפילה. סיפור נפלא ונורא, הפלא ופלא ומלבד שרשי הדברים והפנימיות הגדול שיש בכל הסיפורים האלה, אשר נפלא ונסתר מאוד משכל אנושי, גם לפי פשוטו, מבואר בו בכל ענין וענין מוסר השכל, מוסר נפלא ועצום מאוד. ומעורר את הלב מאוד להתקרב להשם יתברך. ומספר בכלל כמעט מכל מיני הטעאות ושיבושים וסברות כוזביות של שקר וטעות שנמצאים בעולם. ומהבירור והתיקון שלהם.

☺ הכל מודים שעיקר הוא התכלית, והכל מוכרחים להודות, שכל מי שהוא משתדל ביותר, וסמוך יותר אל התכלית, הוא ראוי להיות ראש ומלך על הכל. אך מעת שהרוח סערה הגדולה, לבלב והפך את העולם לגמרי. מים ליבשה, ומיבשה לים. וממדבר לישוב וכו'. והמלך והמלכה והבת מלכה והתינוק וכל הקיבוץ הקדוש של המלך ואנשיו

מערכת: 054-7587032
02-5829086, 050-6741702

תרומות: בכל סניפי הדואר,
חשבון 89-2255-7

מכתבים: ת. ד. 27100
ירושלים 91270

שידוכי מצוה: 050-6870043
(13:00-16:00)

נתפרדו ונתפזרו. אז נתבלבלו כל העולמות ונתהפכו מסדרן האמת. וכל אנשי העולם נתבלבלו ונתפרדו ונחלקו לכתות כתות. לענין החקירה, מה הוא התכלית? וכל כת וכת נתעו ונבוכו מאוד מאוד. על-ידי תאוותיהם הרעות. בדעות זרות שלהם וסברות בדויות וכוזביות. עד שנשתבשו וטעו מאוד והפכו האמת מהיפך אל היפך.

☺ כת אחת אמרו, שעיקר התכלית הוא כבוד. להיות רודף ביותר חס-ושלום אחר הכבוד. כי יש בני אדם, שלהוטים ביותר אחר הכבוד. ורודפים אחר הכבוד מאוד. ואובדים עולמם הנצחי וגם העולם הזה, בשביל כבוד מעט, שרוצים להשיגו. זה רוצה להתכבד על-ידי עשירותו. וזה רוצה להתכבד ולהתקיר על-ידי תורתו ועבודתו וחותר כל ימיו, שיהיה נתקבל לרבי ומנהיג. ומה שבאמת אדרבא. הדבר הוא בהיפך ממש. כי עיקר תכלית כל הבריאה הוא רק כבוד השם יתברך ותורתו וצדיקיו האמיתיים. שאי אפשר לזכות לזה, כי אם כשמעטין בכבוד עצמו לגמרי ובורחים מן הכבוד לגמרי באמת. וידוע פחיתותו ושפלותו ומשתדל ומתייעב כל ימיו, להרבות כבוד המקום, שהוא כבוד התורה והצדיקים

האמיתיים. ומבטל כבוד עצמו באמת לגמרי. והם הפכו האמת לגמרי, מהיפך אל היפך. ונתעו מדעה לדעה ומסברא לסברא, עד שאמרו שעיקר התכלית, הוא כבוד. והיה להם הוכחות וראיות וסברות גדולות על זה, שעיקר התכלית הוא כבוד, לרדוף אחר הכבוד ביותר ולהשיגו רחמנא ליצלן.

☺ וכן כת האחרת טעו בסברותיהם הרעות ונטו מסברא לסברא עד שנשתגעו ואמרו, שרציחה מצווה היא. והוא התכלית. והיה להם סברות והוכחות רבות על זה. ובאמת אף-על-פי שלכאורה רחוק להאמין, שימצאו אנשים כאלה, שיהיה להם סברות, שרציחה היא מצווה. אבל באמת יש טעותים כאלה בעולם, עד שיכולים לטעות על ידם, לומר שרציחה היא מצווה, עד שבאו לידי כעס ורציחה ממש. וכיוצא בזה. בשאר הכתות, וכל אחת, היה להם סברות רבות על טעותם, עד שאפשר באמת לטעות בהם רחמנא ליצלן.

☺ המעתיק, המוסר את נפשו בעד טובת וישועת נפשך היקרה, ושלומך יגדל לאורך ימים טובים ובריאים. **ישראל אודסר**

עצות

(לקוטי עצות - ציצית, ב')

☺ ציצית הם בחינת הרוח חיים דקדושה, ועל ידם משלימין כל החסרונות על-ידי אנחה, ומכניעין הרוח חיים דקליפה רוח סערה רוח הטמאה, ומפרישין ומגרשין הרע מן הטוב מכל המדות, ועל ידי זה מכניעין החולקים והרשעים ומשפילין אותם עדי ארץ.

תפילה

(לקוטי תפילות א' - ח')

☺ ותעזרנו לקיים מצוות ציצית כתקונה בשלמות. בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצוות התלוים בה. ובכוונה שלמה כראוי ובלב טוב ובשמחה גדולה, באופן שנזכה להמשיך הרוח חיים דקדושה על ידי מצוות ציצית, למלאות כל החסרונות שחסר לנו בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש. ותאחז בכנפות הארץ ותנער רשעים ממנה. ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל את איש צר ואויב, הוא עשו איש שעיר, ותוציא בלעו מפיו.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, ע"ו)

☺ עיקר תיקון הממון, דהיינו שלא יהיה הממון בבחינת **מרבה נכסים מרבה דאגה**, בחינת פזור הנפש (שאזי מכלה הממון ימי חיו וממיתה אותו, חס ושולם), הוא על-ידי צדקה, כי צדקה מקבץ נדחים כמאמר רבותינו ז"ל **אין הגלויות מתכנסות אלא בצדקה**, ועל-כן על-ידי צדקה מתקבץ פזורי הנפש. וזה גם-כן בחינת **וצדקה תציל ממוות**. וכן עיקר תיקון התפילה שתהיה נכללת בבחינת אחדות אחד כמבואר בפנים, הוא גם כן על-ידי צדקה, ועל-כן נותנין צדקה קודם התפילה (הלכות מצרנות - הלכה א').